

Herbstlied

Musik hören ist für Wenzel ein Grundbedürfnis, Musik hilft ihm über Traurigkeit und Trübsal hinweg. Seine Texte sind von Melancholie und Lebensfreude geprägt, von Witz und Hohn.

Слухання музики є базовою потребою Венцеля, музика допомагає йому долати смуток і похмурість. Його ліриці притаманні меланхолія і життєрадісність, дотепність і насмішкватість.

Feinslieb, nun ist es Blätterbraun
Schon wieder in den Spitzen,
Waren wir unterm Kastanienbaum
Am Abend fröstelnd sitzen.
Das Jahr geht fort mit schwerer Fracht,
Es bindet sich die Schuh.
Ich bin so traurig heute Nacht,
Und du, du lachst dazu.

Feinslieb, die schwarze Jacke hängt,
Die Schultern ab mir wieder,
Wann schon so früh das Dunkel fängt
Uns und die Kält die Glieder.
In deinen Augen glimmt noch leis
Der Sommer voller Ruh.
Ich wein, weil ich nicht weiter weiß,
Und du, du lachst dazu.

Feinslieb, das war es also schon,
Der Sommer ist vertrieben,
Die Vögel sind auf und davon,
Und wir sind hier geblieben.
Fremd zieh ich ein, fremd zieh ich aus,
Ich weiß nicht, was ich tu
Heut nacht, verwelkt ist mein Zuhause,
Und du, du lachst dazu.
Feinslieb, komm stirb mit mir ein Stück,
Sieh, müd die Blätter schunkeln,
Wir drehn das Jahr doch nicht zurück,
und sehn uns nicht im Dunkeln,
Laß in dem Kommen, Bleiben,
Gehn Zertanzen uns die Schuh!
Ich will noch soviel Himmel sehn,
Und du, du lachst dazu. singen

Прекрасна любов, тепер вона коричнева.

**Знову на підказках,
Ми сиділи під каштаном
Сидиш ввечері, тремтиш від холоду.
Рік триває з великим навантаженням,
Він зав'язує шnurки.
Мені сьогодні так сумно,
А ви, ви смієтеся при цьому.**

Прекрасна любов, чорний піджак висить,

**Знову зняв з плечей,
Коли так рано застає темрява
Наші кінцівки і холод.
В твоїх очах ще світиться м'яко
Літо, сповнене спокою.
Я плачу, бо більше нічого не знаю,
А ви, ви смієтеся при цьому.**

**Ось і все, Файнсліб, літо минуло,
птахи відлетіли, а ми залишилися тут.
Чужими входжу, чужими виходжу, не знаю,
що роблю
Сьогодні вночі мій дім зів'яв,
А ти, ти смієшся з нього.
Файнсліб, помри зі мною шматочок,
Бачиш, втомлено гойдається листя,
Нам не повернути рік назад, і не бачити нас в темряві,
Нехай в приході, перебуванні, відході танцюють наші черевики!
Я ще хочу бачити так багато неба,
А ти, ти смієшся з нього. співають**

Allerseelen

Richard Strauss

An Allerseelen (lateinisch [Dies] in commemoratione omnium fidelium defunctorum, „Tag des Gedenkens an alle verstorbenen Gläubigen“) begeht die römisch-katholische Kirche das Gedächtnis ihrer Verstorbenen. Das Gedächtnis aller Seelen wird im Kirchenjahr am 2. November begangen, einen Tag nach dem Hochfest Allerheiligen. Durch Gebet, Fürbitte, Almosen und Friedhofsgänge gedenken die Menschen aller Armen Seelen im Fegefeuer und wenden ihnen Ablässe zu. In der römisch-katholischen Kirche hat der Allerseelenablass daher eine besondere Bedeutung.

Wo die Gräbersegnung nicht bereits am Nachmittag von Allerheiligen stattgefunden hat, findet sie an Allerseelen statt, wohin sie eigentlich gehört.

У День Всіх Святих (лат. [Dies] in commemoratione omnium fidelium defunctorum, "День поминання всіх вірних, що відійшли") Римо-католицька церква вшановує пам'ять своїх покійних. Поминання всіх померлих відзначається в церковному році 2 листопада, через день після урочистості Всіх святих. Молитвою, заступництвом, милостинею та ходіннями по кладовищах люди згадують усіх бідолах у чистилищі і дарують їм індульгенції. Тому в Римо-Католицькій Церкві індульгенція Всіх Душ має особливе значення.

Там, де освячення могил ще не відбулося після обіду в день Всіх Святих, воно відбувається в день Всіх Святих, де йому, власне, і належить.

Stell auf den Tisch die duftenden Reseden,
Die letzten roten Astern trag herbei,
Und laß uns wieder von der Liebe reden,
Wie einst im Mai.

Gib mir die Hand, daß ich sie heimlich
drücke,
Und wenn man's sieht, mir ist es einerlei,
Gib mir nur einen deiner süßen Blicke,
Wie einst im Mai.

Es blüht und duftet heut auf jedem Grabe,
Ein Tag im Jahr ist ja den Toten frei,
Komm am mein Herz, daß ich dich wieder
habe,
Wie einst im Mai.

**Викладіть запашні лози на стіл,
Останні червоні айстри несуть сюди,
І знову поговоримо про любов,
Як і в травні**

**Дай руку, щоб потиснути потайки,
А якщо це побачать, то мені байдуже,
Просто подивись на мене одним своїм
милим поглядом,
Як і в травні**

**Вона сьогодні цвіте і пахне на кожній
могилі,
Один день в році - безкоштовний для
померлих,
Прийди до мого серця, щоб я міг знову
мати тебе,
Як колись у травні.**